

anlæg. Alerede af disse to Grunde maa jeg baade principalt og subsidiært antage, at § 8 bør gaa ud af denne Lov. Men for at tale om Sagen i Almindelighed, hvorvidt det overfor Jærnbaneanlæg i Almindelighed vil være rigtigst eller fornødent at gaa til en saadan ny forandret Regel og optage et Statslaan, hvarende til det Beløb, som anbringes i Jærnbannerne, da interesserede det mig at høre en Udtalelse fra det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen). Jeg sluttede af denne Udtalelse — hvis jeg har taget fejl, beder jeg det ærede Medlem at undskylde, men jeg gjorde umiddelbart den Slutning, og jeg har fundet det bekræftet ved Udtalelser fra anden Side — at det var det ærede Medlems og maaske ogsaa hans Meningsfællers Tanke, at man nu vilde samle under et alle de Jærnbaneanlæg, der kunde være Tale om, og saa træffe en fælles finansiel og teknisk Overvejelse af hele denne Sag, saa at alle de Jærnbaner, der hidtil har været Tale om, skulde vente, indtil man for det første kom til Klarhed over, hvilke Jærnbaner man vilde anlægge, og for det andet kom overens med Regeringen om Tilvejebringelsen af Midlerne. Det laa ikke fjernt fra en saadan Betragtning, at man, naar man saa havde faaet en saadan samlet Jærnbaneplan for Landet udarbejdet, til hvis Udførelse der vilde medgaa en 30—40—50 Millioner, et ubestemmeligt Antal Millioner — at man saa vilde sige: Det er naturligt, at Regeringen rejser de 30—40—50 Millioner — ved Laan; det kommer vi til; vi kunne ikke yde disse Penge, vi have kun 12½ Million Kr. i Kassen. Jeg ved ikke, om det er det ærede Medlems Mening, jeg skintede denne Tanke gentem hans Ord; men hvis det er Meningen — jeg beder undskylde, hvis jeg i noget Punkt har været saa uheldig ikke at træffe hans Mening — hvis det ærede Medlem og hans Meningsfællers Tanke gaar i den Retning, saa vil jeg gøre opmærksom paa, at selv om man gik saa vidt, som det ærede Medlem syntes at antyde, selv om man skulde tage alle de Jærnbaner med, som der overhovedet er Driste om at faa samlede i en Plan, altsaa anvendt et stort Antal Millioner dels til Anlæg af Statsbaner, dels til private Baner, som slutte sig dertil, saa er det dog ikke nødvendigt at søge Regeringen i dens Driste om at tilvejebringe dette Beløb ved Statslaan. Skulde vi os til de nu foreliggende Baner, dem, som foreligge foreslaaede dels som Statsbaner, dels som Privatbaner, andrager det ikke større Kapitaler, end at Staten kunde anlægge disse Baner selv eller respekt-

tive give Tilskud dertil uden at rejse en eneste Ore ved Statslaan. Vi have Penge nok dertil. Hvis det ikke er Hensigten at vedblive at anvende disse Penge til militære Udgifter, saa ville vi være i Stand til at gøre det dels ved Hjælp af den resterende Kassebeholdning, dels ved Hjælp af de løbende Indtægter. Nu siger man rigtignok: Ja, men der er intet Overskud længere paa Budgettet. Det er en Fejltagelse. Vi have ikke set nogen virkelig Opgørelse derover. Naar den højtærede Finansminister giver en Oversigt over Status, som han plejer at gøre ved Forelæggelsen af Finansloven hvert Aar, nævner han os aldrig den virkelige Status, han nævner, hvad han har foreslaaet i Fjor, og hvad han foreslaar i Aar, men hans Forslag i Fjor er jo vidt forskellige baade fra, hvad dette Ting har vedtaget, og ogsaa vidt forskelligt fra, hvad der i Virkeligheden er blevet udgivet. Jeg tror, at dersom man vil gøre sig klart, hvad Statuskassen er i Stand til at udrede, saa maa man tage for sig det sidste Finansregnskab og i store Træk undersøge, hvorledes dets Balance er. Det sidste Statsregnskab for Finansaaret 1890—91 udbjød et Deficit af 9,300,000 Kr., det er et meget stort Deficit. Naar man saa ser paa de Udgifter, der have været anvendte til Jærnbaner, iberegnet Stagensbanen, viser det sig, at der har været anvendt dertil 6,400,000 Kr. Jeg nævner det med aldeles runde Tal, thi det har ikke Interesse at anføre Tallene anderledes. Der er som sagt til Jærnbaner anvendt 6,400,000 Kr. Paa § 26 D og E, det vil sige til ekstraordinære Udgifter, til Krigs- og Marineministeriet, er der anvendt 9,800,000 Kr. Desuden er der anvendt til Gendarmere og provisorisk Polit, Frelagerbygning o. s. v. en 12—13,000,000 Kr. Naar vi nu fra de militære Udgifter paa § 26, D og E regne de Udgifter, som vi betragte mere som ordinære, dem, som Folketinget plejer at bevilge, hvilket andrager omtrent 1 Million Kr., og vi ligeledes fra Jærnbaneudgifterne regne dem, som maa betragtes mere som Reserverefondsudgifter end som Anlægsudgifter, hvilket er henimod 2 Millioner Kr., saa bliver der i Virkeligheden tilbage henved 5 Millioner Kr., som man kunde anvende til Jærnbaneanlæg, bortset som sagt fra de 2 Millioner Kr., som jeg regner for Reserverefondsudgifter. Nu er der jo rigtignok sket en meget stor Forandring i vor Status Indtægt. Det ærede Flertal i dette Ting har jo i Overensstemmelse med den meget ærede Regning forøget Udgiften efter egen Beregning med 1 Million og formindret Indtægten ligeledes med 1 Million